

Agust Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Marta

Espumós Muscat 2009

Els vins espumosos elaborats pel mètode tradicional (segona fermentació a l'ampolla), tan tradicionals en aquestes festes que han finalitzat, presenten unes notes aromàtiques que recorden els làctics, els llevats i els fruits secs, degut al llarg temps de permanència amb el solatge dins de l'ampolla.

No és aquesta precisament la característica de l'espumós Marta de Torre del Veguer. La

seva aroma és delicada amb notes primàries que recorden el raïm. En boca és fresc afruitat i atractiu amb bombolles petites i persistents. Elaborat amb la varietat Muscat de raïms procedents de la vinya Canal de Foix conreats sobre sòl franc (calcaris típics de la comarca del Garraf).

És una creació de Marta Estany amb el seu equip de col·laboradors. Vi espumós amb DO

Penedès. El seu preu aproximat és de 9 euros. Té un bon maridatge amb les teules de Santa Coloma de Farners i amb els turrons artesans de l'Hostal de la Granota de Sils. Servir fresc.

El celler elaborador, Torre del

Veguer, situat a San Pere de Ribes, pertany a la DO Penedès i ha obtingut diversos premis mundials.

Per a més informació: www.torredelveguer.com i www.girovi.cat

Col·leccionisme

Centenari de la Volta

La cursa ciclista catalana per etapes compleix el primer segle

Xavier Romero

El col·leccionista dedicat al paper imprès en general, qualsevol sia la seva varietat o vessant i en tractar-se generalment de objectes o documents amb una certa antiguitat, sol parar una atenció especial en les efemèrides, les commemoracions i els aniversaris situats en xifres rodones com poden ser els centenaris.

Un d'aquests centenaris que voldríem recordar i que ha escaigut aquesta mateixa setmana és el de la Volta Ciclista a Catalunya. Era el 6 de gener de 1911 quan es disputà aquella cursa pionera, contemporània d'una altra, la de major prestigi de totes les èpoques, com és el Tour de França. En aquella ocasió foren 40 els esportistes que hi competirien, tot recorrent 365 quilòmetres en tres etapes i essent el vencedor, Sebastià Masdeu.

La prova, organitzada per la Unió Esportiva de Sants i que se celebra durant la segona setmana del mes de setembre, ja ha complert noranta edicions. Perquè ens surtin els números, ja que estem parlant del centenari, haurem de recordar que «la serp multicolor» no es duagué a terme durant els períodes 1914-20, 1921-22 i 1937-38.

Grans corredors i campions han pres part de la volta catalana, i de tots ells caldria destacar un cas únic, el de Marià Cañardo, que la guanyà els anys 1928, 1929, 1930, 1932, 1935, 1936 i 1939. Figures com Jacques Anquetil, Eddy Merckx, Felice Gimondi, afegits a Miquel Poblet i els més destacats campions espanyols, li han aportat segell de categoria i de prestigi.

Fou un dels primers esdeveniments esportius del nostre país en veure's recolzat per marques publicitàries, anomenant-se la volta Gran Premi Citroën, per més tard i a primers dels anys 40, prendre el relleu el Gran Premi Pirelli; als anys 50, Gran Premi Muntanya Cinzano, i posteriorment d'altres patrocinadors. Diverses publicacions esportives, la majoria d'elles editades a Barcelona, seguirien amb abundosa informació la cursa, com ara Stadium durant la segona dècada del segle passat, i més tard La Noche, Gaceta Esportiva que apareixia els dilluns durant els anys 20.

Qui pugui posseir un cartell d'aquelles primeres edicions es pot considerar un afortunat; veritables tresors que com a consol podem visionar mitjançant una col·lecció de targetes postals –les germanes petites dels cartells de paret o d'aparador– editades posteriorment, com aquesta amb què il·lustrem l'article. L'aficionat podrà obtenir igualment amb una certa facilitat els sobres de primer dia –generalment amb tirades de 3.000 exemplars– de les darreres edicions, degudament filatitzats amb peces al·lusives i matasegells especials, vinyetes en bloc de 4 i soltes, altres targetes, guies, mapes i banderins.

La subtemàtica ciclista s'emmarca en la més extensa de l'esport en general. Tanmateix i com éssers ben curiosos que som, no forçosament s'hauria d'entrar en una especialització sinó que n'hi hauria prou amb tenir com a mostra unes dècenes d'objectes per poder omplir aquest espai tan important, atractiu i de masses com és el de l'esport de les dues rodes. D'aquí a dos mesos tornarem a iniciar-se el calendari oficial i les oportunitats d'adquisició de material les tindrem a tocar.

Gironins del segle XIX

Francesc Nonell Feliu

Es feia difícil saber com va començar tot plegat. Potser el primer pas va ser donar un consell a algun conegut, potser la petició concreta d'algun client... qui sap. Fos com fos, després de la independència s'havien obert noves oportunitats de negoci. Tot i el que predeïen alguns apocalíptics, el món no s'havia enfonsat. Senzillament havia canviat i ells s'hi havien adaptat.

Francesc Nonell Feliu va néixer a la localitat selvatana de Blanes el 1870 i, com tants altres joves del litoral català, va marxar a Cuba a fer fortuna. En el seu cas ho va fer acompanyat del seu germà Josep.

A l'illa antillana els germans Nonell van aconseguir reeixir en el món dels negocis de manera remarcable, sobretot gràcies a haver obtingut l'exclusiva de la venda dels bitllets de la loteria espanyola per tota la ciutat de l'Havana.

A partir d'aleshores van començar una excel·lent progressió. El 1885, juntament amb dos socis més, anomenats Rodríguez i Blanco, van fundar la Casa de Cambio, Giro y Administración. D'aquesta manera començaven a especialitzar-se en gestionar els diners dels catalans establerts a Cuba i a buscar-los bones inversions al Principat. L'objectiu era que els asseguressin unes generoses fonts d'ingressos quan retornessin a la seva terra natal per retirar-s'hi.

El 1898 Cuba es va independitzar d'Espanya i entitats com la de Francesc Nonell Feliu van adquirir una enorme importància. Per gestionar-ho millor, el 1901 aquests financers de Blanes van obrir una agència bancària amb dos nous socis a Barcelona anomenada Nonell, Rovira i Trias.

L'empresa va anar guanyant importància i per aquesta raó a mitjans de 1927 es va fundar el Banc Nonell, que va presidir Francesc la resta de la seva vida. Cal tenir en compte que el seu germà Josep havia mort el mes de gener d'aquell mateix any i això havia obligat a fer una reorganització de la societat empresarial. El Banc Nonell es va mantenir actiu dues dècades, fins que es va esdevenir la mort de Francesc Nonell Feliu l'abril de 1947, quan tenia setanta-set anys. Aleshores l'entitat financera es va convertir en el Banco Atlántico i quedà sota el control de Claudi Güell Churruca, comte de Ruiseñada. Després, al llarg del segle XX, va anar passant per diverses mans, fins que el Banc Sabadell el va incorporar al seu grup l'any 2003.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador
i periodista